

REPREHENSIO SUI IPSIUS. 119
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ Α ΕΙJUSDEM SANCTI PATRIS
ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ ΕΡΗΡΑΕΜ ΣΥΡΙ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ. REPREHENSIO SUI IPSIUS,
ET CONFESSIO.

ΕΝ πολλοῖς ὑμῖν, ἀδελφοί, δοκῶν χρησι-
μῶν, ὀφείλω καὶ ἐμαυτῷ εἰς ψυχὴν
λοιπελῆσαι. ἄλογον γὰρ ἄλλοις πρέχοντα τρυ-
φῆν, πείναν αὐτὸν ὑφίστασθαι· καὶ ἀρχρὸν ἑτέρους Β
ποτιζόντα, δίδῃ με ἀφθέρειν. πῶς δὲ
ὄβι τῷ, εἰ μὴ τὴν ἐμαυτῷ ἐλέγξω σωείδη-
σιν. Οἶδα γὰρ ὅτι χρησίμῳ μοι ᾄσεται εἰς
τὸ μέλλον κερτακίον. Ἐπειδὴ ἐν πολλοῖς με ὄν-
τα ὁ ἐχθρὸς παρετάξατο ἐν νεότητι· ἐν γὰρ
τῷ μετὰ, πῶς ἔσ' αὐτόματα ἔξ' ἐν τῷ βίῳ,
μικρῶ δὲν, ἐπληροφόρησέ με ἡ νεότης. Ὡς ὅτε ἡ
νάος δ' ἰχθυῶν ὑπάρχουσα, ἡ κυβερνήτις ἐπὶ τῷ
παραρῶν παρῆσται, καὶ βαδίζει εἰς τὸ πίσω, ἢ ἔτε
βαδίζει, ἔσ' ὅτε ἡ καὶ πετρῶσεται, εἰ μὴ τις
ἐπισκοπῆ, ἢ δι' ἀγγέλους, ἢ δι' ἀνθρώπων αὐτῇ
βοηθήσεται· τῷ δὲ καὶ ἐμοὶ γέγονε· καὶ φερό-
μενος ἐπὶ κλύδωνος ἀπάτης ἀνασθήτως εἶκον τῷ
ἐπηρημῶν κινδύνος. Τί οὖν ποιῆί ἡ χρηστότης
αὐτοῦ; Ἀποδημιῶντι μοι ἐν τοῖς κλίμασι τῶν
ἐνδοτέραις Μεσοποταμίας περὶ τυχεῖν ἐποίησε ποι-
μένῳ παρεβάτων. Ὁ δὲ φησι πρὸς με, πῶς πο-
ρῶν νεανίσκου; Καὶ γὰρ εἶπον, ὅπως καὶ τύχοιμι.
Καὶ λέγει μοι, ἐκδέξαι, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἡ
ἡμέρα κέλιε. Τί γὰρ; ὑπακούσας, ἐμείνα πρὸ
αὐτοῦ. καὶ ἐν μέσῳ νυκτὶ λύκοι ἐπελθόντες τὸ
παρόβατα διεσπάραξαν, τῷ ποιμένῳ ἅπῃ
ἐφυπνίσαντος. ἐπῆλθον ἡ οἱ δεσπόται,
καὶ μοι τὴν ἀτίαν ἐπέχραφον· εἶλλον δὲ με καὶ εἰς
δικαστήριον· ᾄσόμενος ἡ πρὸς τὴν κερτὴν, ἀπε-
λογισμῶν, ὡς γέγονε. Καὶ μετ' ἐμὲ, εἰσῆχθη
τίς ἐν μοιχαῖς ἀλῆς· ἡ ἡ γυνὴ ἀφθυγῆσα
ἀφανῆς ἐγενόνη. Καὶ ὁ δικαστὴς ὑπερδέμενος
ἀμφοτέρους ἡμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, εἰς φυλακὴν παρ-
έπεμψεν· ἄρομεν δὲ τίνα γεωργὸν ἐν τῇ
εἰρητῇ πῶς φόνος ἐνεχθέντα· καὶ ἔτε ὁ μετ'
ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς μοιχρὸς ἦν, ἔσ' ἔτος φο-
νῶς, ὡς σῶσθ' ἐγὼ κλέπτης παρεβάτων. Ὁ
μῆντοι νεκρὸς ἐτιρεῖτο ἀφ' ἡ γεωργόν· καὶ
ὁ ποιμὴν δι' ἐμὲ· καὶ ὁ ἀπὸρ δια τὴν μοι-
χρὸν· ἦσαν οὖν καὶ ἔτσι ἐν οἴκῳ ἑτέρῳ φυ-
λατῆμενοι. Παιήσας ἡ οὐκ εἶ ἡμέρας ἐπὶ
τῇ ὀγδόῃ ὄρῃ τίνα καθ' ἕνα λέγοντα
μοι, βύσθησον καὶ σωθήσας τὴν παρόνοιαν. Λό-
γισα ἂ ἐνεπίστας καὶ ἐποπίστας, καὶ νοήσας τῷ
σαυ-

CUM in multis, fratres, prodesse vobis
videar, animae quoque propriae utiliter
confidere debeo. Absurdum quippe est, fa-
me illum confici, qui cibum aliis impertit-
ur; turpeque est me fiti perire, qui reli-
quis potum subministrato: quod sane fiet, nisi
meam ipse conscientiam reprehendero. No-
vi enim, quantum mihi illud fecisse, in fu-
turo profuturum sit iudicio. Nam quando
adhuc in saecularium multitudinem versabar,
inimicus oppugnavit me in juventute, quae
mihi fere persuaserat, illa quae in hac acci-
dunt vita, fortuito casuque fieri: contigit-
que mihi, quod navi alicui gubernaculis desti-
tuta, gubernatore in prora consistente: quip-
pe quae vel retrocedit, vel non procedit, vel
etiam evertitur, nisi aliqua vel per Angelum,
vel per hominem visitatione sublevetur. Quod
ipsum & in me accidit, qui procellarum erro-
re agitabar, nec pericula imminencia praesentiebam.
Quid igitur Divina benignitas? Me in interioris Mesopotamiae regione pera-
grantem fecit in pastorem quendam ovium
incidere: qui cum ex me, quoniam tendere-
rem, percontaretur; egoque, quo me pe-
des ferrent, respondissem; ad me ille: si
me, inquit, audieris, adolescens, huc ad
nos divertite: quoniam ad vesperam inclinat
jam dies. Quibus ego permotus verbis, re-
mansit apud eum. Media autem nocte lupi
gregem adorti, oves dissiparunt, cum inte-
rim pastor gravi fomno propter ebrietatem
correptus jaceret. At domini supervenien-
tes, me quoque tamquam reum in iudicium
abripuerunt. Constitutus autem ante judi-
cem, me defendebam, & rem, uti ac-
ciderat, enarrabam. Interea vero post me
adductus est quidam in adulterio deprehen-
sus: sed mulier se subduxerat. Iudex autem
re dilata, utrumque nostrum in eundem
carcerem detrudi iussit: in quo agricolam
quemdam propter homicidium detentum re-
perimus. Sed neque qui mecum ducebatur,
adulter erat; neque hic agricola homicida;
sicut neque ego ovium fur atque abactor fue-
ram. Cadaver autem propter agricolam, &
pastor propter me, & maritus propter adul-
terum, in alia servabantur domo atque cu-
stodia. Peractis igitur septem illic diebus,
aspexi octavo die quemdam per quic-
tem sic me compellantem. Pietatem cole,
& divinam providentiam intelliges. Expen-
de tecum quae cogitaveris ac feceris, & ex
tc